

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Δ' ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΤΡΙΤΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

- A1. α.** Σχολικό βιβλίο σελίδες 206 – 207 «Οι ξένοι Ναύαρχοι ... Ελ. Βενιζέλος.»
β. Σχολικό βιβλίο σελ. 86 – 88 «Το 1909... επιδιώξεις τους».
γ. Σχολικό βιβλίο σελ. 96 «Η συνθήκη Σεβρών... πραγματικότητα» και σελ. 144 « Τον Ιούλιο του 1920... περιοχής στην Ελλάδα.»
- A2. α.** → Λάθος
β. → Σωστό
γ. → Σωστό
δ. → Σωστό
ε. → Λάθος
- B1. α.** Σχολικό βιβλίο σελίδες 84 «Η οργάνωση.... περιφέρειας»
β. Σχολικό βιβλίο σελ. 84 «Αντίθετα... πληθυσμού».
- B2. α.** Σχολικό βιβλίο σελίδα 251 «Η πρόταση του Βενιζέλου... του λαού σας»
β. σελ. 252 – 253 «Παρά το αρνητικό κλίμα... του ίδιου έτους»
- Γ1. α.** σχολικό βιβλίο σελ. 90 «Ο Βενιζέλος πήρε εντολή σχηματισμού κυβέρνησης... μεταρρυθμιστικό του έργο» και σελ. 91 «Το ρεύμα που είχε... κοινωνικών προβλημάτων»
Στοιχεία από το παράθεμα.
Σχετικά με τις εκλογές του 1910 επιβεβαιώνεται η ορκομωσία της κυβέρνησης υπό τον Βενιζέλο στις 6 Οκτωβρίου 1910 με την πρόσθετη πληροφορία πως ο ίδιος αναλαμβάνει τα Υπουργεία Στρατιωτικών και Ναυτικών. Στις 8 Οκτωβρίου αναπτύσσει στο κοινοβούλιο τις βασικές κυβερνητικές θέσεις του και στις 9 Οκτωβρίου ολοκληρώνει τη συζήτηση γύρω από τις προγραμματικές του δηλώσεις επιζητώντας την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής. Εξαιτίας της έλλειψης απαρτίας υποβάλλει την παραίτηση σου στο βασιλιά Γεώργιο τον Α' και εισηγείται την διάλυση της βουλής που έγινε αποδεκτή καθώς ο βασιλιάς διαισθάνθηκε το αυξανόμενο λαϊκό ρεύμα υπέρ του Βενιζέλου. Στις 12 Οκτωβρίου δημοσιεύεται η προκήρυξη νέων εκλογών γεγονός που προκαλεί την αντίδραση των παλαιών κομμάτων. Οι ηγέτες τους Γ. Θεοτόκης, Δ. Ράλλης και Κ. Μαυρομιχάλης καταγγέλλουν την βίαιη διάλυση της βουλής και απέχουν από την επικείμενη εκλογική αναμέτρηση.
Μάλιστα όπως σχολιάζει η Ιστορία του Ελληνικού Έθνους η στάση αυτή των παλαιών κομμάτων πηγάζει από την συνειδητοποίηση του πολιτικού αδιεξόδου στο οποίο έχουν περιέλθει, οι οποίοι σε θέση αδυναμίας επιλέγουν την αποχή ελπίζοντας σε μια μελλοντική ευοίωνη εκλογική αναμέτρηση. Καταλήγοντας, τίθεται το ερώτημα αν η παλαιοκομματική ηγεσία είναι ανίκανη να σταθμίσει την βαρύτητα των νέων καθοριστικών παραγόντων της ελληνικής δημόσιας ζωής ή αν ελπίζει σε μία πιθανή φθορά της νέας κυβέρνησης.

Σχετικά με τις εκλογές του Μαρτίου του 1912 σύμφωνα με τον Παπαρηγόπουλο, το κόμμα των Φιλελευθέρων για μια ακόμα φορά θριαμβεύει. Τα παλαιά κόμματα που είχαν απόσχει στις προηγούμενες εκλογές (Νοέμβριος 1910) εκλέγουν τους βουλευτές τους οριακά όχι πλέον με βάση κομματικά κριτήρια αλλά με βάση την προσωπικότητα του υποψηφίου. Επιπλέον, πολλοί αρχηγοί εκλέγονται μόλις και μετά βίας, ενώ πολιτικά ονόματα όπως ο Δ. Ράλλης και ο Α. Ζαΐμης πετυχαίνουν την εκλογή τους σε αναπληρωματικές εκλογές. Η αντιπολίτευση στη νέα βουλή αποτελείται από τους παλαιούς ηγέτες Γ. Θεοτόκη, Δ. Ράλλη, Κ. Μαυρομιχάλη που αποτελούσαν τον αντιβενιζελικό συνασπισμό αλλά και νέους όπως τον Δ. Γούναρη, τον Π. Τσάλδάρη και αργότερα τον Ν. Δημητρακόπουλο. Αυτή η βουλή αν και ανέλαβε το έργο της κάτω από δραματικές συνθήκες εξαιτίας της επαφής που είχε προκαλέσει το Κρητικό Ζήτημα είναι αυτή που θα χρεωθεί και τον θρίαμβο της Ελλάδας στο ζήτημα αυτό.

β. Σχολικό βιβλίο σελίδα 218-19: «Λίγους μήνες ... και ασφαλέστερα» ενδείκνυται ως εισαγωγή και «Αλλά ο Βενιζέλος... ένοπλα τμήματα.» Σύμφωνα με το παράθεμα στην Κρήτη σκοπίμως διενεργούνται οι εκλογές την ίδια μέρα με την Ελλάδα (Μάρτιος του 1912) για να αποσταλούν οι εκπρόσωποι της στην Ελληνική Βουλή. Ήδη έχει κηρυχθεί η ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα μονομερώς με το ενωτικό ψήφισμα των Κρητών (24 Σεπτεμβρίου 1908) μετά το κίνημα των Νεοτούρκων. Ωστόσο, τα αποτελέσματα αυτών των εκλογών των Κρητών διαφέρουν από αυτά της Ελλάδας με συντριπτική ήττα του Βενιζέλου καθώς το κόμμα του εκλέγει 23 βουλευτές σε σύνολο 69. Ο Βενιζέλος ως πρωθυπουργός της Ελλάδας αντιλαμβάνομενος πως η Τουρκία αναζητά αφορμή για να επιτεθεί εναντίον της Ελλάδας και πως δεν είναι καιρός για πολεμικές περιπέτειες αρνείται κατηγορηματικά στους Κρήτες βουλευτές να εισέλθουν στην Ελληνική βουλή. Μια άρνηση που δεν είναι καθόλου εύκολη για τον παλαιό αγωνιστή και επαναστάτη του Θέρισου καθώς για τέσσερις μέρες κλεισμένος στο ξενοδοχείο «Φρύνη» του Παλαιού Φαλήρου πάλευε με τον εαυτό του για να καταλήξει σε αυτή την αρνητική του στάση.

Δ1.α. Σχολικό σελ. 166 – 167 «Σημαντικότερες... εθνικό κορμό».

Το παράθεμα Α επισημαίνει πως η δραστική μείωση του ελληνικού πληθυσμού στη Θράκη μετά την βουλγαρική κατοχή το 1913 αντισταθμίζεται με την εγκατάσταση προσφύγων ως μια άμεση προτεραιότητα του ελληνικού κράτους. Το 1924 οι Έλληνες στη Θράκη αποτελούσαν το 62,1 του πληθυσμού, ενώ το 1928 ένας στους τρεις κατοίκους ήταν πρόσφυγας. Μάλιστα το 1929 ο Βενιζέλος σε λόγο του υπογραμμίζει την εθνική ομοιογένεια του ελληνικού κράτους «Δεν υπήρχε... ομοιογένεια». Επιπλέον στο κείμενο Β του Βακαλόπουλου επιβεβαιώνεται η εθνική ομοιογένεια της Ελλάδας και από τον Γερμανό Stephan Ronhart, μια ομοιογένεια γλώσσας και θρησκείας για έναν λαό 6.550.000 ψυχών. Η ενσωμάτωση των προσφύγων εξυπηρέτησε διττά και τους ίδιους τους πρόσφυγες αφού τους έσωσε από την καταστροφή και στην συνέχεια τους ανόρθωσε ηθικά και την Ελλάδα αφού συνέβαλε στην εθνική συνοχή καθώς «συναρμολόγησε σφικτά ολόκληρο το εθνικό κορμό».

β. Σχολικό σελ. 167– 168 «Για ένα διάστημα... πατρίδα τους»

Σύμφωνα με το παράθεμα Γ ιδιαίτερη ώθηση δόθηκε σε τομείς της γεωργίας όπως η αμπελουργία, φυτεύτηκαν αμπέλια αμερικανικής προέλευσης που δεν προσβάλλονταν από την φυλλοξήρα καθιστώντας την παραγωγή πιο αποδοτική και η μεταξοσκωληκοτροφία σε Μακεδονία και Θράκη: στην Αξιούπολη, Βέροια, Έδεσσα, Αρίδαια, Φλώρινα και τέλος η ροδοκαλλιέργεια για ροδόλαιο στην Έδεσσα, Βέροια και Δράμα.

Όπως αναφέρει το παράθεμα Β οι κυβερνήσεις πραγματοποιούν μεγάλα εγχειρίσματα και αδρευτικά έργα κυρίως στις πεδιάδες Σερρών, Δράμας και Θεσσαλονίκης, διευθετούν κοίτες χειμάρρων και μεγάλων ποταμών όπως του Αξιού, του Στρυμόνα κλπ. που με τις πλημμύρες τους προκαλούσαν μεγάλες καταστροφές στη γεωργία και αποξηραίνουν λίμνες. Εν συνεχεία παραδίδουν τις γαίες σε ακτήμονες πρόσφυγες και γηγενείς.

Τέλος όπως αποδεικνύεται και από τον πίνακα κατά τη δεκαετία 1921-1925 παρατηρείται μια σταθερά αυξανόμενη παραγωγή σε δημητριακά, καπνό και βαμβάκι. Σχετικά με τα δημητριακά εξασφαλίζεται επάρκεια σε σιτηρά αφού η γεωργική παραγωγή διπλασιάστηκε από 624,8 χιλιάδες τόνους το 1921, το 1925 φτάνει τους 708,7. Αντίστοιχα οι νέες καλλιέργειες όπως οι καπνοκαλλιέργειες και βαμβακοκαλλιέργειες παρουσιάζουν αντίστοιχη αύξηση από 23,3 σε 60,8 και από 3,8 σε 10,5 το αντίστοιχο χρονικό διάστημα. Οι μειωμένες τιμές του 1922 είναι απόλυτα δικαιολογημένες εξαιτίας της μικρασιατικής καταστροφής και του κόστους της στην οικονομική ζωή της Ελλάδας. Αξίζει να επισημανθεί πως η καλλιέργεια του βαμβακιού παρουσιάζει μια σταθερή ανοδική πορεία παρά τα αποτελέσματα της μικρασιατικής καταστροφής.

Επιμέλεια απαντήσεων:

Μπέκου Νατάσα

Σκυριανού Μαίρη

Φιλόλογοι

Φροντιστήριο Μ.Ε «ΕΠΙΛΟΓΗ» - Καλαμάτα

<http://www.epil.gr>